ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 15ης Ιουλίου 1994 *

Στις υποθέσεις Τ-281/93 και λοιπές εμφαινόμενες στο παράρτημα,

Finbarr Walsh, κάτοικος Riverstick (Ιρλανδία), και οι λοιποί παραγωγοί γάλακτος των οποίων τα ονοματεπώνυμα εμφαίνονται στο παράρτημα της παρούσας Διατάξεως, εκπροσωπούμενοι από τον James O'Reilly, SC, και την Philippa Watson, barrister στην Ιρλανδία, ενεργούντες κατ' εντολή του Oliver Ryan-Purcell, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το Fyfe Business Centre, 29, rue Jean-Pierre Brasseur,

ενάγοντες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους Arthur Brautigam, νομικό σύμβουλο, και Michel Bishop, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

και

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Dierk Booß, νομικό σύμβουλο, και Christopher Docksey, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον Hans-Jürgen Rabe, δικηγόρο Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

εναγομένων,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως, βάσει των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, για την αποκατάσταση της ζημίας την οποία οι ενάγοντες φρονούν ότι τους προκάλεσε η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου κατά την περίοδο από 23 Φεβρουαρίου μέχρι και 26 Απριλίου 1993, ο Finbarr Walsh και οι λοιποί ενάγοντες των οποίων τα ονοματεπώνυμα εμφαίνονται στο παράρτημα της παρούσας Διατάξεως άσκησαν, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, αγωγές κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής, με τις οποίες ζητούσαν αποζημίωση για τη ζημία που φρονούν

ότι υπέστησαν λόγω της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13), καθόσον ο κανονισμός αυτός δεν προέβλεπε τη χορήγηση αντιπροσωπευτικής ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς οι οποίοι είχαν αναλάβει τη δέσμευση να μην παραγάγουν γάλα κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί θεσπίσεως συστήματος πριμοδοτήσεων για τη μη εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και τη μετατροπή των αγελών βοοειδών γαλακτοκομικής κατευθύνσεως (JO L 131, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 1078/77).

2 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1993, ανεστάλη η διαδικασία στις υποθέσεις αυτές μέχρι τις 19 Μαΐου 1993. Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1993, η διαδικασία ανεστάλη μέχρι δημοσιεύσεως της αποφάσεως με την οποία τερματίζεται η δίκη στις υποθέσεις C-104/89, Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, και C-37/90, Heinemann κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

3 Με Διατάξεις της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού (ΕΟΚ) του Δικαστηρίου (στο εξής: Οργανισμός), παρέπεμψε τις αγωγές στο Πρωτοδικείο, σύμφωνα με το άρθρο 3 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21).

4 Οι ενάγοντες είναι επίσης διάδικοι στην υπόθεση McCutcheon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-541/93, στην οποία ζητούν την ακύρωση του Κανονισμού (ΕΟΚ) 2187/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για την προσφορά αποζημιώσεως σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους (ΕΕ L 196, σ. 6, στο εξής: κανονισμός 2187/93). Ήσαν επίσης διάδικοι στην υποθεση T-541/93 R, στην οποία ζήτησαν την αναστολή εκτελέσεως του εν λόγω κανονισμού. Η αίτηση αυτή αναστολής εκτελέσεως απορρίφθηκε με Διάταξη του

Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 1994, T-278/93 R και T-555/93 R, T-280/93 R και T-541/93 R, Jones κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. II-11).

5 Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου κατά την περίοδο από 25 Φεβρουαρίου μέχρι και 18 Απριλίου 1994, οι ενάγοντες παραιτήθηκαν από τις προσφυγές που άσκησαν στο πλαίσιο των προαναφερθεισών υποθέσεων.

Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Εν προκειμένω, ωστόσο, οι ενάγοντες ζητούν να εφαρμόσει το Πρωτοδικείο το άρθρο 87, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, του εν λόγω κανονισμού, κατά το οποίο ο αντίδικος μπορεί να καταδικαστεί στα έξοδα αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του.

6 Με τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν στη Γραμματεία, στις 10 και 11 Μαΐου 1994 αντιστοίχως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αντιτάχθηκαν στο αίτημα των εναγόντων όσον αφορά την επιδίκαση των δικαστικών εξόδων.

7 Προς υποστήριξη της αιτήσεώς τους, οι ενάγοντες προβάλλουν τρία κύρια επιχειρήματα.

Πρώτον, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι τα εναγόμενα θεσμικά όργανα είναι υπεύθυνα για τον πολλαπλασιασμό των ενδίκων διαφορών στον τομέα των ποσοστώσεων γάλακτος, λόγω του ότι επικαλέστηκαν, στην ανακοίνωση της 5ης Αυγούστου 1992 (ΕΕ C 198, σ. 4) και στον κανονισμό 2187/93, την παραγραφή κατά των παραγωγών οι οποίοι βρίσκονται σε κατάσταση παρόμοια με τη δική τους. Κατά τους ενάγοντες, η συμπεριφορά αυτή έχει ως συνέπεια να τους στερήσει το δικαίωμα προς αποζημίωση για τμήμα των ζημιών τις οποίες φρονούν ότι έχουν υποστεί.

Δεύτερον, οι ενάγοντες επικαλούνται το γεγονός ότι η Επιτροπή, έχοντας δεχθεί με τον κανονισμό της (ΕΟΚ) 2648/93, της 28ης Σεπτεμβρίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 2187/93 (ΕΕ L 243, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2648/93), να καταβάλει ένα κατ' αποκοπήν ποσό για τις αμοιβές των δικηγόρων όλων των παραγωγών γάλακτος οι οποίοι προέβησαν σε ενέργειες προ της ανακοινώσεως της 5ης Αυγούστου 1992, θα έπρεπε επίσης, κατ' αναλογία, να καταβάλει τις δαπάνες για αμοιβές δικηγόρου οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μετά την 5η Αυγούστου 1992, για τον λόγο ότι η συνδρομή των δικηγόρων αυτών αποδείχθηκε αναγκαία για τη βελτίωση της θέσεως των παραγωγών.

Τρίτον, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι από την προπαρατεθείσα Διάταξη Jones κ. λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής και, ιδίως, από τη σκέψη 52 προκύπτει ότι, στην περίπτωση όπου οι προσβληθείσες στο πλαίσιο της κυρίας δίκης διατάξεις του κανονισμού 2187/93 εκρίνοντο παράνομες, δεν θα υφίσταντο ζημία εκ του γεγονότος ότι θα είχαν, εν τω μεταξύ, αποδεχθεί την περιεχόμενη στον κανονισμό αυτό προσφορά αποζημιώσεως. Η σκέψη αυτή αποτελεί τη συνέπεια σχετικής δηλώσεως την οποία έκαναν οι εκπρόσωποι των καθών οργάνων κατά την ακρόαση των διαδίκων και η οποία παρατέθηκε στη σκέψη 51 της Διατάξεως. Οι ενάγοντες εξηγούν ότι, ενόψει της αυξήσεως της ασφάλειας δικαίου που απορρέει γι' αυτούς από τη Διάταξη, είναι τώρα σε θέση να παραιτηθούν.

8 Με τις γραπτές τους παρατηρήσεις, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν τα επιχειρήματα των εναγόντων.

Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα, τα εναγόμενα όργανα ισχυρίζονται ότι, κατόπιν της ανακοινώσεως της 5ης Αυγούστου 1992 και των εγγυήσεων που η Επιτροπή έδωσε στους ενάγοντες, η άσκηση των αγωγών αυτών ήταν απολύτως άσκοπη. Με την εν λόγω ανακοίνωση, τα όργανα δεσμεύθηκαν να εξεύρουν γενική λύση για την αποζημίωση όλων των θιγομένων παραγωγών γάλακτος· ταυτοχρόνως δεσμεύθηκαν, επίσης, να μην επικαλεστούν την παραγραφή κατά των παραγωγών αυτών, στο μέτρο που το δικαίωμά τους προς αποζημίωση δεν είχε παραγραφεί στις 5 Αυγούστου 1992. Υπό τις συνθήκες αυτές,

ισχυρίζονται τα όργανα, κανένας παραγωγός δεν θα ζημιωνόταν από το γεγονός ότι δεν άσκησε αγωγή προ της δημοσιεύσεως της πράξεως που εισήγαγε τους λεπτομερείς κανόνες της γενικής προσφοράς η οποία απέβλεπε στην επίλυση του προβλήματος της αποζημιώσεως των παραγωγών γάλακτος.

Όσον αφορά τα δύο άλλα επιχειρήματα, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ισχυρίζονται ότι η προπαρατεθείσα Διάταξη Jones κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής περιορίζεται να αναγνωρίσει την αναγκαιότητα, ως προς τα όργανα, να ληφθούν όλα τα μέτρα που περιλαμβάνει η εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου ή του Δικαστηρίου η οποία, ενδεχομένως, θα ακύρωνε τον κανονισμό 2187/93 λόγω εσφαλμένης εφαρμογής των περί παραγραφής κανόνων του Οργανισμού. Από την εν λόγω Διάταξη δεν προκύπτει καμία δικαιολόγηση όσον αφορά την υποβολή ατομικών αιτήσεων αποζημιώσεως από τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς γάλακτος μετά τις 5 Αυγούστου 1992. Όσον αφορά την περιεχόμενη στον κανονισμό 2648/93 προσφορά πληρωμής των δαπανών λόγω αμοιβής δικηγόρου, αυτή συνδέεται με την αποδοχή της προσφοράς αποζημιώσεως της οποίας τους κανόνες εφαρμογής όρισε ο κανονισμός 2187/93 και δεν μπορεί να έχει εφαρμογή εκτός του πλαισίου αυτού.

9 Επιβάλλεται κατ' αρχήν να υπομνηστεί ότι, όπως προκύπτει από το κείμενό της και από το περιεχόμενο του επεξηγηματικού υπομνήματος αναφορικώς προς την ανακοίνωση του Συμβουλίου της Επιτροπής σχετικά με το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα (έγγραφο SEC 1480 τελικό), η δημοσιευθείσα στις 5 Αυγούστου 1992 ανακοίνωση του Συμβουλίου και της Επιτροπής επιδίωκε διπλό σκοπό. Αφενός, τα όργανα ήθελαν να ανακοινώσουν εγγράφως την πρόθεσή τους να λάβουν μέτρα γενικής φύσεως για την εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1992, C-104/89 και C-37/90, Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. I-3061), με την οποία αναγνωρίστηκε η εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας έναντι των παραγωγών γάλακτος στους οποίους, κατόπιν της συμμετοχής τους στο ορισθέν με τον κανονισμό 1078/77 πρόγραμμα μη παραγωγής γάλακτος, δεν χορηγήθηκε μετέπειτα ποσότητα αναφοράς για την παραγωγή γάλακτος. Δεύτερον, τα όργανα επιθυμούσαν να παράσχουν στους οικείους παραγωγούς γάλακτος την

εγγύηση ότι, μέχρι τη λήψη γενικών μέτρων αποζημιώσεως, δεν θα επικαλούνταν κατ' αυτών την παραγραφή, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είχε λήξει η προθεσμία παραγραφής κατά την ημερομηνία της ανακοινώσεως ή κατά την προγενέστερη ημερομηνία κατά την οποία οι παραγωγοί τους υπέβαλαν αίτηση αποζημιώσεως.

Η Επιτροπή ενέμεινε στην άποψη αυτή κατά την αλληλογραφία που είχε με τους ενάγοντες μετά τη δημοσίευση της ανακοινώσεως.

10 Ενόψει των διασφαλίσεων που δόθηκαν από τα όργανα, κυρίως με την προπαρατεθείσα ανακοίνωση, επιβάλλεται η συναγωγή του συμπεράσματος ότι, προκειμένου να αποφύγουν να τους αντιταχθεί η παραγραφή του δικαιώματός τους προς αποζημίωση, δεν χρειαζόταν οι οικείοι παραγωγοί να ασκήσουν αγωγή εντός της περιόδου της εκτεινομένης μεταξύ της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως και της δημοσιεύσεως του κανονισμού 2187/93.

11 Το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από τη δημοσίευση, μετά το τέλος της προαναφερθείσας περιόδου, του κανονισμού 2648/93, ο οποίος περιορίστηκε να προβλέψει στο άρθρο 2 την πληρωμή των δαπανών για αμοιβή δικηγόρου που πραγματοποιήθηκαν προς της 5ης Αυγούστου 1992. Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να αποκλεισθεί ούτε από το περιεχόμενο της προπαρατεθείσας Διατάξεως Jones κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, η οποία εκδόθηκε ενόψει των διατάξεων του κανονισμού 2187/93, ο οποίος απλώς αποτέλεσε τη συνέχεια της ανακοινώσεως της 5ης Αυγούστου 1992 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 9). Η εν λόγω Διάταξη δεν μπορεί επομένως, στο πλαίσιο αγωγών αποζημιώσεως που ασκήθηκαν μετά τις 5 Αυγούστου 1992 και προ της δημοσιεύσεως του κανονισμού 2187/93, να δικαιολογήσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, την καταδίκη των εναγομένων οργάνων στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων.

12 Εντούτοις, δεν δικαιολογείται να καταδικαστούν οι ενάγοντες στα δικαστικά έξοδα των εναγομένων οργάνων, των οποίων η συμπεριφορά, όπως ήδη έχει αναγνωριστεί από το Δικαστήριο, με πλέον πρόσφατη την προπαρατεθείσα απόφασή του Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προκάλεσε τις ένδικες διαφορές των ποσοστώσεων γάλακτος.

13 Η ορθή επομένως εκτίμηση της καταστάσεως είναι να φέρει κάθε διάδικος τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Οι υποθέσεις διαγράφονται από το Πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Λουξεμβούργο, 15 Ιουλίου 1994.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça